ľahla nabok a krivky jej tela sa stali horami a údoliami. Zdalo sa, že sa zrodil dokonalý svet. Špirálovité srdce žiarilo v samotnom strede ostrova. Sálala z neho sila, z ktorej vzklíčili prekrásne stromy a rastliny.

„Časom ale niektorí začali túžiť po Te Fitinom srdci…“ rozprávala starenka. A pod obrazom Te Fiti sa zjavili rôzne zlé bytosti, ktoré svoj pohľad upierali na jej srdce. „Verili, že keby ho získali, patrila by im všetka životodarná sila. Jedného dňa sa tí najtrúfalejší vydali po oceáne, aby srdce dostali.“

Nad tapou sa na vlnách vynorila loď, ktorú viedol obrovský muž. Ten sa odrazu ako kúzlom premenil na ohromného jastraba. Vznášal sa na oblohe a potom s jasným cieľom odhodlane zamieril k ostrovu Te Fiti.

Hneď ako pristál, zmenil sa na zavalitú zelenú jaštericu. Tá sa rýchlo a ticho rozbehla hustou zeleňou. Keď dosiahla skalnatý výbežok, zmenila sa na malého chrobáka, ktorý sa nenápadne vtisol do škáry medzi skalami.

Až keď sa chrobák ocitol na druhej strane, zmenil sa opäť na muža. Ten spoza tieňa úzkostlivo sledoval pulzujúce srdce v strede ostrova.

„Bol to poloboh vetra a mora,“ povedala starenka. „Podvodník s rybárskym hákom, ktorým dokázal meniť svoj vzhľad. Volal sa Maui.“

Maui schmatol svoj obrovský hák, vrazil jeho ostrie priamo pod srdce a vytrhol ho zo špirály. Ešte kým sa ho zmocnil, hrdo ho vyhodil do vzduchu. Potom sa ale na Mauiho prekvapenie začala zem otriasať.

„Bez svojho srdca sa ostrov Te Fiti rozpadal. Zrodila sa strašlivá temnota,“ hlas starenky silnel a bolo v ňom cítiť stopu skazy.

A tapa vyjavila, ako stromy usychali a umierali. Z ostrova vyprchával život a začal sa meniť na prach. Maui urobil zo skalnatého výbežku salto a bežal na samotný okraj ostrova. Vysoko nad oceánom skočil z útesu a vo vzduchu sa opäť premenil na jastraba. Niekoľkokrát silno zamával krídlami a bol späť na lodi.

„Maui sa snažil utiecť. Ale boli tu ďalší, ktorí sa chceli srdca zmocniť. Te Kā, démon zeme a ohňa!“